

**UCHWAŁA NR XV/398/2012
RADY MIEJSKIEJ W ELBLĄGU**

z dnia 29 maja 2012 r.

w sprawie skargi mieszkanki Elbląga na nienależyte wykonywanie zadań przez Prezydenta Miasta Elbląg.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; z 2002 r. Nr 23 poz. 220; Nr 62 poz. 558; Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806; z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568; z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759; z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457; z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327; Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223 poz. 1458; z 2009 r. Nr 52 poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 217, poz. 1281 i Nr 149, poz. 887), Rada Miejska w Elblągu uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za nieuzasadnioną skargę mieszkanki miasta Elbląg Pani H. K. zawierającą zarzuty nienależytego wykonywania zadań przez Prezydenta Miasta Elbląg.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej do udzielenia, wnoszącej skargę, odpowiedzi wskazującej bezzasadność zawartych w treści jej zarzutów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Elblągu

Jerzy Wcisła

Uzasadnienie

Mieszkanca Elbląga H. K. samotnie wychowuje 6-ro dzieci w wieku od 3 do 19 lat. Rodzina zajmuje lokal mieszkalny, od 1 lutego 1999 roku, o powierzchni mieszkalnej 24,60 m², użytkowej 38,58 m², położony na parterze budynku. Mieszkanie wyposażone jest w instalacje: wodno-kanalizacyjną, elektryczną i ogrzewanie piecowe.

Lokatorka od momentu objęcia lokalu niesystematycznie wnosi opłaty za czynsz z tytułu najmu oraz pozostałe świadczenia obowiązujące. Należności wpływały sporadycznie i w niepełnej wysokości. Natomiast od stycznia 2009 r. do lutego 2012 r. praktycznie nie odnotowano żadnych wpłat należności. Aktualnie na lokalu ciąży zadłużenie w wysokości 55.595,24 zł. (w tym odsetki w kwocie 20.133,41 zł.), przy miesięcznych opłatach wynoszących obecnie 348,76 zł. H. K. nie pracuje zawodowo a rodzinę utrzymuje ze świadczeń na dzieci wypłacanych przez Departament Świadczeń Rodziny, alimenty z funduszu alimentacyjnego i zasiłków pielęgnacyjnych. Świadczenia te wraz z rentą socjalną syna i wynagrodzeniem za odbywanie płatnej praktyki nauki zawodu córki, wynoszą łącznie 4.484,51 zł. Daje to dochód 640,64 zł./os. w miesiącu. Ponadto rodzina skarżącej od wielu lat korzysta z różnych form pomocy z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w formie zasiłków celowych, wypoczynku letniego i zimowego dla dzieci oraz była objęta pomocą poprzez dożywianie dzieci w szkole.

Stałe uchylanie się od regulowania należnych opłat przez skarżącą było podstawą do wytoczenia przeciwko niej powództwa o eksmisję. Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 18.10.2007 roku sygn. Akt IC 552/07, nakazał skarżącej opuszczenie zajmowanego lokalu mieszkalnego i wydanie go Gminie Miasto Elbląg w stanie wolnym od osób i rzeczy, przyznając jednocześnie uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego. Z uwagi na brak w zasobie gminy lokali socjalnych, zwłaszcza o tak dużej, jak w tym przypadku wymaganej powierzchni, wyrok eksmisyjny nie został do tej pory zrealizowany.

Skarżąca kilkakrotnie monitowała o realizację wyroku, a obecnie wystąpiła z wnioskiem o wymianę mieszkania, na lokal o większym metrażu wynoszącym co najmniej 85 m². Motywując swój wniosek złym stanem technicznym zajmowanego mieszkania. Służby techniczne ZBK po dokonanych oględzinach lokalu stwierdziły, że podstawową przyczyną takiego stanu jest brak bieżącej konserwacji, a opisywane przez lokatorkę zawilgocenie powoduje niewłaściwa eksploatacja lokalu przez mieszkańców – brak systematycznego wietrzenia pomieszczeń powodujące w konsekwencji kondensację pary wodnej.

Znamiennym faktem jest, co wynika z powyższego, że skarżącą H. K. orzeczenie sądu nakazujące opuszczenie lokalu mieszkalnego w wyniku niezapłacenia należności czynszowych nie przyjmuje jako konsekwencji zaniechania wykonywania obowiązków lokatorskich, lecz traktuje jako pretekst do stawiania żądań odnośnie przydziału mieszkania. Faktycznie natomiast przyjmuje to orzeczenie sądowe jako podstawę do żądania remontu i umożliwienia objęcia większego niż dotychczas oraz nie zdewastowanego lokalu.

Rozumiejąc trudną sytuację bytową rodziny skarżącej, stwierdzić również należy, że dotychczasowa postawa lokatorki w kwestii realizowania obowiązku opłacania czynszu i innych opłat, nie daje gwarancji regulowania należności lokatorskich w przypadku zapewnienia tej rodzinie mieszkania o dużo większej powierzchni, niż zajmowane dotychczas. Zainteresowana została poinformowana o możliwości przystąpienia do uruchomienia Kompleksowego Programu Naprawczego, zakładającego zwiększenie intensywności działań pomocowych, skierowanych do dłużników zajmujących lokale komunalne. W ramach tego programu będzie można skorzystać z realnego oddłużenia, a także w ramach świadczeń wzajemnych, odpracować część zadłużenia.

Bez względu na przyjętą metodę poprawy sytuacji mieszkaniowej skarżącej i jej rodziny podstawą jakichkolwiek działań jest podjęcie przez samą zainteresowaną wypełniania obowiązku opłacania czynszu „na bieżąco” za aktualnie zajmowany lokal mieszkalny.

Niezależnie od powyższych stwierdzeń istnieje pilna potrzeba pomocy w rozwiązaniu problemu mieszkaniowego skarżącej, mając na względzie przede wszystkim jej małoletnie dzieci wymagające szczególnej troski i opieki.

Przewodniczący Komisji
Rewizyjnej

Marek Pruszek